

Doba Salvation

V věčnosti není spásy, pokud vůbec, padlí andělé by se ušetřilo. Ve věčnosti Bůh nezachránil ani šetřit, pro spasení zjevuje Boží na doby, kdy se nazývá dnes. Lost kostku po rozsudku jeho díla, neboť jsou již pod věčného zatracení. Ale pro ty, kdo zemřeli s Kristem (pokud se domnívají, že), zabrousit nové stvoření, kde je splněna Boží záměr a přesunout na účastníka věčnosti života v Bohu.

Doba Salvation

“Neboť praví, slyšel jsem tě v přijatelném čase a pomohl jsem se v den spásy, Hle, nyní je čas přijmout, hle, nyní je den spásy” (2 Kor 6: 2)

Věčný Boží záměr

Jaký je věčný účel Boha? Věčný Účelem Boží spásy člověka?

V dogmatické chyby, které se objevily v průběhu staletí o tom, jak je spása v Kristu, je to, že se nepodařilo určit, které je věčný účel Boha. Nepovažoval příslib spásy není věčné, protože dveře spásy, která je nyní otevřena, den se zavře.

Účelem Boha v Kristu ano, to je věčný, protože to začalo ve věčnosti a byla zachráněna ve věčnosti. Přestože spása věčný život těm, kteří by to bylo dosaženo ve věčnosti není spásy.

Paul představil věčný Boží záměr pro křesťany v Efezu: “A představila nám tajemství vůle své podle dobře libé vůle své, kteréž jest uložil v Kristu, sblížit v Kristu všechno, v plnosti času, oba který jsou v nebi, a že jsou na zemi” (Ef 1: 9, -10).

Bůh učinil znám jeho vůle (prasklé tajemství skryté), který navrhl a souhlasil (zalíbení), konvergovat v Kristu všechno, a to jak, které jsou v nebesích, jako ty na zemi, takže (cíl), ve všem, co je prominentní (top, úžasný, vynikající).

Jako Bůh "popraskané tajemství své vůle", není žádný důvod pro tvrzení, že člověk nerozumí otázky o spasení tím, že konečný mysl. Jako Bůh odemkl tajemství své vůle je to, že člověk je schopen plně pochopit jejich účely.

Věčný Účelem Boha je specifická: preeminence Krista nad všemi věcmi "On je hlavou těla, církve; je počátek, prvorozený z mrtvých, že ve všem, co může mít preeminence" (Koloským 1:18); "A tak teď, církev, rozličná moudrost Boží být známa s mocnostem a silám v nebesích, podle odvěkého určení, který on dělal v Kristu Ježíši, našem Pánu" (Ef 3:10 -11).

Věčný účel je v souladu s Boží suverenitu, a nikdy nemůže být zrušeno nebo vyvráceno nějakému zvířeti, neboť jeho účelem není založena na člověka, nebo něco, co je pomíjivé. To je důvod, proč jsme se slyšet echo: "Ze všech Božích zaslíbení v něm jsou, ano, a v něm Amen, k slávě Boží za nás" (2 Korintským 1:20).

Nyní jsou všechny sliby od Boha, všichni se setkají v Kristu, a on je plně odhodlána ke slávě Boží, která se zjevuje v těch, kteří jsou uloženy.

Pletou Boží záměr, který je věčný, a spásu v Kristu, který je sekulární, vyvolalo mnoho doktrinálních chyb, pro spasení omezen na dobu s názvem "dnes".

Bůh zachraňuje člověka "dnes", jako den zkušební doby se zavře, a bude známo (manifest), na Boží soud, který byl v Adamovi. Spása je pro věčnost, ale tam je věčný účel ušetřit na neurčito, protože Bůh nespasí ve věčnosti.

Spása je pro doby, kdy se nazývá "dnes". Vyhrazený čas pro pomoc Boha, je "ted". Nicméně, věčný účel Boha v Kristu je pro

věčnost, pro preeminence Krista nade všemi věcmi je něco důležité věčnost.

Věčný Účel a záchrana

Věčný účel, který Bůh ustanovil před časy staletí je preeminence Krista nad všemi věcmi. A co je preeminence Krista? Právo od narození Krista z mnoha bratří **“... tak, že by mohl být prvorozený mezi mnoha bratřími”** (Římanům 8:29).

Je to proto, že kromě Kristu sedět po pravici velebnosti na výsostech, se všemi věcmi pod nohama, byl také hlavou církve, která je jeho tělo. Pavel ukazuje, že Kristus je vázána na jeho mnoha bratry, takže plnost to naplňuje všechno ve všem (Jan 1:16; Ef 1:21 -23).

Vést k účelu efektu věčné (po své vůli), která je preeminence Krista nad všemi věcmi, byla založena v roce věčnost stvoření člověka k obrazu Božímu.

Všechno to začalo, když mu bylo řečeno: **“Učiňme člověka k našemu obrazu a podobě”** (Gn 1:26). Člověk byl stvořen dokonalý (obraz a podoba), s plnou svobodou (Z každého stromu, abys volně jíst Genesis 2:16), dát do ideální místo (Gn 2:15), s definovaným pravidlem (ne jíst) a nezbytné znalosti uplatnit svou svobodnou vůli (určitě zemřít).

Muž se zastavil věřit v Boží slovo a dal nám své smysly.

Eva viděla, že strom je dobrý k jídlu, příjemné na pohled a žádoucí, aby se jeden moudrý (chtíč), neuposlechl Boha a jedl ze stromu, a dal Adamovi, zapomínají, že byli varováni, aby nejedli (Genesis 3 : 6).

Člověk zhřešil a byl bez života, která je v Bohu. On pokračoval být (samostatné) mrtvý před Bohem. Přestal být účastníkem života tam a pochází od Boha, kterým se

nepřátelství mezi Bohem a lidmi.

Nicméně, pád Adama nebylo překážkou k věčnému účelu, neboť podle jeho prozřetelnosti, Beránek Boží byl zabit ještě před stvořením světa v vykoupení lidstva (1 Petr 1: 9 -20).

Všichni, kdo poslouchají pravdu, že je, kdo věří v poselství evangelia, ne podle jejich skutků spravedlnosti, ale podle svého a milosti, která je v Bohu, jsou opět generovány duchovní lidi, k živé naději (1 Petr 1 : 3 a 23).

Spása v Kristu je vyhlášena na všechny lidi, ztracené v Adamovi, a všichni, kteří přijímají nádherné spasení regenerují (znovu), podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

Věčný Účelem nebylo uvedeno v tělesných a pozemských lidí, ale tento účel je usazen v duchovních mužů a patří do nebe (1 Kor 15,45 -49).

Nový člověk byl stvořen v míru s Bohem, obrazu a podobě toho, který opět produkoval je podle slovem pravdy, že je neúplatný semeno "je zemitý, jako jsou oni také to, že jsou zemité: a je nebeský, jako jsou oni také to, že jsou nebeské. A jak jsme nesli obraz zemského, budeme také nést obraz nebeské" (1 Kor 15:48 -49).

Bůh zachránil muže poté, co jeho nádherné ctnosti (milost) a milosti "Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, že můžete vyhlásit chvály toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla" (1 Petr 2: 9). Zachránil a přispěvek křesťany slovo smíření. Save to nestačilo, protože podle věčného účelu (což je preeminence Krista), Vybral (zvolen) zachránil, ne nevěřící, v souladu s jeho milosti bylo bez úhony a svatí před ním.

Bůh zachránil lidi podle jeho milosti, a podle jeho věčné účelu (dávána přednost Krista), a pak obdrží děti, podle toho, co byla předurčena ante ruku. Všichni, kteří věří v Krista,

jsou uloženy a přijímání Boží synovství, že Kristus je prvorozený mezi mnoha bratra. To znamená, že pokud někdo nechce být Božím dítětem, je třeba odmítnout evangelium milosti, protože všichni, kdo jsou uloženy v Kristu nebude mít jiný cíl: děti Boží podle jeho věčné účelu: preeminence Krista as hlavou církve.

Nyní volby a předurčení jsou podle odvěkého určení, Boží sbližovat v Kristu všechny věci. Rozdílné je spása, která je podle svého milosrdenství, milosti a lásky. V lásce, milost a milosrdenství Bůh zachrání všechny lidi z otroctví hříchu stavu, a podle jeho věčné účelu, tito muži jsou synové Boží, že Kristus je prvorozený mezi mnohými bratřími.

Spása

Ježíšova ministerstvo bylo, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo [“Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo”](#) (Lukáš 19:10). Podle a'visão “monergistic, můžeme za to, že” zvolený “a” předurčen “, nakonec nikdy neztratil.

Teologie volného milosti ukazuje, že ztracená nikdy neměl šanci být spaseni, a vybral a předurčený, nikdy neměl příležitost, aby se ztratil. Nyní je velký rozpor mezi tím, co Ježíš řekl, a kážou zastánce volného milosti, protože Ježíš přišel v hledání toho, co se skutečně ztratil, a prokáží, že někteří nikdy neztratil, neboť Bůh zachránil od voleb a předurčení před tím, než se ztratí.

Avšak to, co vidíme v písmech, je, že všichni lidé byli ztraceni, a že Kristus přišel, aby si je a uložit je.

Vyplývá to z textu, který účinně muži ztratil v Adamovi, a že Ježíš přišel v hledání ztraceného neuloží (Lukáš 19:10). Jinými slovy, Ježíš nebyl v make-věřit, hledá někoho, kdo byl zřejmě ztratil, ale který nakonec nebyl nikdy ztracený,

protože teologický kázat následovníky "volné milosti".

Ježíš přišel zachránit lidi ztracené v důsledku předchozího odsouzení. No rozpor! První muži ztratili v Adamovi, a pak nabízeny Bohu volným vykoupení.

Bůh nikdy poslal muže do pekla jako základ své svrchovanosti, jako tyran. Dříve všichni muži byli souzeni a odsouzeni v Adamovi. Podle odsouzení v Adamovi je, že muži následovat do záhuby.

Ale Bůh tak miloval svět, tak, že dal svého jednorozeného Syna, protože všichni byli pod odsouzením. A teď všichni ti, kteří umírají, aniž by odhalil spasení Boží spravedlnost, pro odsouzena k věčné smrti následovat "Ale pokud naše nepravost dokazuje Boží spravedlnost, co budeme říkat? Je Bůh nespravedlivý, způsobuje hněv "(Římanům 3: 5).

Nyní láska Boží v tom, Jeho Syna nevyvrací jeho spravedlnost a soud: není to proto, že Ježíš zemřel jako výkupné za všechny lidi, že ti, kteří jsou odsouzení nebudou potrestáni. Bůh nikomu nestrání, duše, která hřeší, ta umře, a viník nebude konat bez viny.

Boží láska je zřejmé z nabídky Krista na Kalvárii kříž. Mnohem více zřejmé, je láska, protože zemřel za hříšníky. Věřící se nabízí nový život, protože "život" zděděný od Adama nedrží Boží soud: zemřít a být pohřben s Kristem.

Bůh je spravedlivý, a všichni, kteří se narodili podle vůle těla, krve a vůle člověka, podíl pozemského člověka přírody, a proto jsou odsouzeni před Bohem za neposlušnost Adama "Neboť jako by člověk trestný čin přišel k soudu na všechny lidi k odsouzení ... " (Ř 5,18).

Spása je nabízena dnes (teď), protože:

- zítra nepatří k člověku;
- rozsudek již došlo a všichni lidé jsou odsouzeni, a

potřebuje spásu “dnes”;

- v případě, že odsouzení v budoucnu, až po přesvědčení pravdu nabídka vykoupení;
- Před svět tam nebyla nabídka spásy, ne volby, a nikoliv o předurčení.

Bylo by absurdní Bůh dá spásu člověka, aby rozsudek a přesvědčení, že k tomu nedocházelo. Ale Ježíš přišel hledat to, co bylo ztraceno, protože po celou dobu otočil stranou, nebyl nikdo, kdo by hledal Boha.

Je-li spása je dle volby a předurčení, v den, včas by se ve věčnosti, dříve než byl svět. Vzhledem k tomu, “přiměřené lhůty” může být dnes, pokud volby a předurčení je před věků? Bůh je “tady a teď” den spásy, pokud rodí s určitou destinací?

Ježíš nepřišel soudit lidstvo, protože každý byl už pod odsouzením [“Ye soudce podle těla, já soudit nikoho”](#) (Jan 8:15). Jestliže Ježíš prohlásit rozhodnutí na muže, dojde ke znehodnocení rozsudek se sídlem v Eden [“A co když někdo slyší má slova a nevěří, nemám soudit, protože jsem nepřišel, abych soudil svět, ale zachránit svět”](#) (John 12:47).

Ježíš samozřejmě demonstrovat přesvědčení mužů přišel spasit: [“Každý, kdo v něho věří, není souzen, ale kdo nevěří, je již odsouzen ...”](#) (John 03:18).

Je pravděpodobné, aby za to, že Bůh určil těm, kdo by se ušetřilo před světem byl přes jeho svrchovanosti nebo jeho vševědoucnosti, pokud lidé ještě ztraceno?

Teď Adam byl volný v každém směru, a kdyby nejedl ovoce?

Ale Bůh je vědět o všem, co od své vševědoucnosti, nicméně, nikdy nutit Adama jíst zakázané ovoce. Jak zjistit, do ruky, který by se ušetřilo, kdyby někdo neměl ani ztratit?

Vzhledem k tomu, Bůh nikdo utlačuje, máme suverenitu a Boží vševědoucnost nebere nikoho, aby se rozhodnutí proti své vůli

“Všemohoucím nelze dosáhnout, je vynikající u moci, ale nikdo utlačuje u soudu a velikosti spravedlnost” (Job 37:23).

Bůh věděl, že člověk by se hřešit, a suverénně nezasahuje rozhodnutím člověka. Spíše Bůh otevřel nové dveře v Kristu, poslední Adam, takže potomci prvního Adama realizována prostřednictvím poselství evangelia, který je musí rozhodnout pro spásu.

Bez utlačovat někdo rozhodovat, suverénní Bůh pokračuje věčný účel sblížit v Kristu všichni dělají napravit. To si stěžují na muže? Z jeho vlastní hříchy! Ale jak Bůh předurčil člověka do záhuby, a přesto vinu?

Člověk byl stvořen předurčen k hříchu? Nebyla dána svobodná vůle?

To, co vidíme nyní je, že volby a předurčení se vztahují k věčnému účelu, který je preeminence Krista nad všemi věcmi, a nikoliv s ohledem na spasení.

Spása je pro ty, kteří se ztratili. Salvation (je po zničení), je po zničení, podle odvěkého určení, které je před zničením. Podle věčného účelu byl Beránek zabitý, že se mu dostalo slávu a čest nad každé jméno, “co s velikým hlasem, Hoden je Beránek, který byl zabit přijmout moc a bohatství, i moudrost, i sílu a čest a slávu, a požehnání” (Zjevení 05:12); “A to všechno, kteříž přebývají na zemi, jejichž jména nejsou zapsáni v Beránkově knize života, který byl zabit od počátku světa miloval” (Zj 13: 8).

Spasení není z nabídky Lamb, ne-li všichni stejně by se ušetřilo. Dodávka beránek je podle odvěkého určení, že Kristus obdrží moc a slávu nad každé jméno, které je pojmenován.

Spása je pro ty, kteří se stali účastníky z masa a krve Beránka, podle víry die, jsou pohřbeni a zabrousit s Kristem a nové stvoření “Za to, že Kristus zemřel a vstal z mrtvých, a žil znovu, aby být Lord obou mrtvých a živých” (Římanům 14:

9).

Smrt a vzkříšení Ježíše Krista bylo vytvořit jeho panský o mrtvé a bydlení. Ale vzkříšení je, že ztracená jsou osvěžující "K dispozici je také jako obrázek nyní šetří nám-křest, nikoli uvedení pryč ze špíny těla, ale odpověď dobrého svědomí před Bohem skrze vzkříšení Ježíše Krista" (1 Petr 3:21).

Bůh nikoho nespasí ve věčnosti, neboť spása je v současné mužů s názvem "dnes". "Teď vám ušetří", to znamená, že Bůh ve věčnosti není stanovena a ani nikoho předurčení ke spáse.

Apoštol Pavel v tlumočení oznámil ústy proroka Izaiáše, který řekl: "Toto praví Hospodin: V čas budu slyšet tě, a ve dni spasení jsem vám pomůže, a udržet si, a dáti za smlouvu lidu, do země restaurardes ... "(Izajáš 49: 8), ukazuje, že tady a teď je čas přijmout Boha. To znamená, že nepřijal nikoho na věčnosti, jak říká: "monergistic vidění" nebo "evangelium" druhý Calvin a Arminius. Kdyby Bůh předurčil, nebo vybrat některé k spasení, "hle, tady by neměl být čas spásy (2 Korintským 6: 2).

To ukazuje, že ve věčnosti založil věčný Boží záměr, že ve všech věcech Kristus měl preeminence. Podle jeho odvěkého určení, těch, kteří věří v Krista ke spáse, to znamená, že přijetí nápoje voda je zdroj vyvěrajícím k věčnému životu jsou voleni a předurčil, aby byli ve shodě s obrazem Krista, spolupracovníků dědicové s Kristem, On a prvorozený mezi mnohými bratřími.

V věčnosti není spásy, pokud vůbec, padlí andělé by se ušetřilo. Ve věčnosti Bůh nezachránil ani šetřit, pro spasení zjevuje Boží na doby, kdy se nazývá dnes. Lost kostku po rozsudku jeho díla, neboť jsou již pod věčného zatracení. Ale pro ty, kdo zemřeli s Kristem (pokud se domnívají, že), zabrousit nové stvoření, kde je splněna Boží záměr a přesunout na účastníka věčnosti života v Bohu.

To je důvod, proč Apoštol Pavel písemně Timoteovi prokázala,

že Bůh nás zachrání v čase, který se nazývá "dnes", v přijatelném čase. Musíte dát ucho na Věčného Otce pozvání že evangelium uvádí: "Proto, jak říká Duch svatý: Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ..." (Židům 3: 7).

Hlas Ducha rezonuje "dnes", a ti, kteří poslouchají jej přijmout, nebo ne. Ale ti, kdo slyší a nebráníme Ducha jsou uloženy. Uloží se nazývají svatým povoláním, podle odvěkého určení, které je preeminence Krista, a jsou děti Boží, svatí a bezúhonný "Kdo spasil nás, a povolal povoláním svatým, ne podle skutků našich, ale podle ke svému účelu a milosti, která nám byla dána v Kristu Ježíši před začal svět" (2 Tim 1: 9).

"Volby", je podle věčné účelu a "milost" je poskytnuto v souladu s Kristem. Ale oba milost a věčný účel jsou před začal svět, protože přišli z Krista.

Bůh zachránil Pavel a Timoteus v závislosti na síle, která je v evangeliu (2 Tim 1: 8), protože víme, že evangelium je Boží moc pro všechny, kdo věří (Jan 1:12; Římanům 1:16; 1 Kor 01:24).

Apoštol Pavel měl argument těm, kteří nevěřili ve vzkříšení z mrtvých, což platí i pro monergistas: "Když muži, které jsem bojoval proti šelmami v Efezu, co to mi to prospěje, pokud mrtví nárůst ne? Pojďme jíst a pít, zítra zemřeme" (1 Kor 15:19).

Tento argument je zcela relevantní! Jak je možné očekávat, že někdo v Kristu podle monergistic pohledu, pokud neexistuje způsob, jak zjistit, kdo je či není předurčen ke spáse? Doporučuje se jíst a pít, protože pokud jste jedním z těch, které vybrány pro spásu, bude spasen. Ale pokud nemáte takové štěstí, alespoň ne žil při hledání mrtvého naděje.

Milovaní, uvažujme, co říká Duch "Nebo on je náš Bůh a my jsme lid pastvy jeho a ovce jeho ruky Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte srdce ..." (Žalm 95: 7. -8).